

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: OT/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714897351
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714897351.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 3.3.2015, v trestnej veci proti obž. H. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný H. I.X., Q.. X.X.XXXX T. W., W. U. W., Š. Č.. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 07.10.2014 v čase o 09.50 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. Volvo FH 440, ev. č. W. XXXCO spolu s návesom po ceste I/18 v smere od Žiliny do Martina medzi Strečnom a Dubnou Skalou, kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ ODI Martin, a následne vyzvaný, aby predložil osobné doklady a doklady oprávňujúce k vedeniu motorového vozidla, pričom až následne bolo zistené, že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/6/2014 zo dňa 28.02.2014, právoplatným dňa 08.04.2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 8.10.2014 na tunajšom súde obžalobu na obv. H. I., pod sp. zn. 2 Pv 483/14 zo dňa 8.10.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného H. I.; výsluchom svedkov npor. Ľ. T. G. H. Y., ml. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný H. I. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku podľa obžaloby. Vypovedal, že vtedy išiel na vozidle, ktoré viedol H. Y.. Cestovali z Trebišova do Žiliny za účelom vyložiť a naložiť tovar. Teda vozidlo riadil pán Y. a keď sa vracali zo Žiliny došlo ku poruche. Vozidlo odstavili priamo pri ceste. Dával tam dvakrát trojuholník, ktorý vždy prešli okolo idúce vozidlá. On vedel, že kúsok ďalej je parkovisko, teda vozidlo chcel dopraviť naň. Ten vodič nevedel zaradiť rýchlosť, nakoľko bola pokazená prevodovka, on mu to aj vysvetľoval, ale mu to nešlo. Tak sa do vozidla posadil sám a vozidlo ku parkovisku viedol. Ku parkovisku bola vzdialenosť asi 1,5 km. Následne po prejení zákruty niekde medzi Strečnom a Dubnou Skalou zbadal stáť policajné auto, ktoré malo majáky a stálo v pravom jazdnom pruhu. Vyhodil smerovku do ľavého pruhu, pričom vozidlo, ktoré išlo tiež v ľavom jazdnom pruhu muselo zabrzdziť a následne mu dali policajti signál na zastavenie. On preto zastavil a policajti mu začal vysvetľovať, že v jednom pruhu sa ide 90-kou a v druhom 70-kou. Najprv mu chceli dať pokutu 150,- Eur, ale nakoniec mu dali 100,-Eur pokutu. Tiež bol vyzvaný na dychovú skúšku. Pokutu zaplatil. Vozidlo odstavili, dovezli im súčiastku, ktorú vybavovali telefonicky. Bol to vzduchový ventil. Opravili poruchu, vymenili súčiastku a išli do Martina. Vozidlo viedol Y.. Naložili nejaké kartóny. Keď boli v Martine tak mu telefonovali policajti s tým, že pokutu nahadzovali do počítača a zistili, že má zákaz vedenia motorových vozidiel. Následne preto zastavili a počkal na policajtov. On vtedy policajtom hovoril, že na vozidle je porucha a s týmto sa nedalo pohnúť, že chceli ísť na parkovisko. Zápisnicu o výsluchu si neprečítal, policajti mu povedal, že to napíše tak, aby to bolo dobré. Pri kontrole predložil len občiansky preukaz a kvalifikačnú kartu. Vodičský preukaz v tom čase nemal, zobrali mu ho v Trenčíne. Pán Y., ktorý s ním jazdil vedel, že on VP nemá. Vedel o tom aj jeho zamestnávateľ T. Š., Y..N..K., kde je zamestnaný na dohodu.

Svedok npor. Ľ. T., príslušník OR PZ ODI Martin pred súdom vypovedal v podstate zhodne ako v štádiu prípravného konania (zápisnica o výsluchu zo dňa 7.10.2014 na č.l. 10-11 spisu). Uviedol, že dňa 7.10.2014 od 06.00 hod. do 18.00 hod. vykonával spolu so stržm. N. Č. hliadkovú službu. Približne o 09.45 hod. sa nachádzali na ceste č. I/18 v smere od Žiliny do Martina, kde medzi Strečnom a Dubnou skalou poskytovali pomoc posádke pokazeného vozidla. Ako sa nachádzali za zákrutou cca. 200 metrov dvoch jazdných pruhov, tak od zákruty vyšlo motorové vozidlo Volvo FH 440, ktorého vodič jazdiaci v pravom pruhu náhlym spôsobom obmedzil druhého vodiča, ktorý sa nachádzal v ľavom jazdnom pruhu, a ktorého svojou jazdou vytlačil do protismeru, kde zostal stáť. Následne vozidlo odstavil a vyzval vodiča, aby predložil doklady. Vodič predložil doklady a zistili, že sa jedná o H. I.. Tento sa podrobil aj dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Uviedol, že si je vedomý toho, že sa dopustil priestupku a následne zaplatil sankciu 100,-Eur v hotovosti. Lustráciu vozidla a vodiča nebolo možné vykonať, nakoľko v mieste zastavenia nebol signál. Po zaplatení pokuty vodič z miesta odišiel smerom na Martin. Po zaevidovaní pokuty do elektronického systému na dopravnom inšpektoráte bolo zistené, že menovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vydaný Okresným súdom v Trenčíne. Po tomto zistení telefonoval vodičovi, ktorý mu povedal, že sa ešte nachádza v okrese Martin, na ceste I/18 v katastri obce Ratkovo. Následne sa tam dostavil a vodičovi bola obmedzená osobná sloboda. Ku vodičskému preukazu, ktorý predložil počas kontroly uviedol, že ho pred rokmi nahlásil ako stratený a dal si vystaviť druhý, ktorý mu bol zadržaný. Svedok ďalej vypovedal, že pokiaľ ide o zaplatenie pokuty v sume 100,-Eur, tak obžalovaný nemal pri sebe hotovosť a preto išiel s kolegom do Vrútok, kde si tieto peniaze vybral z bankomatu a pokutu v hotovosti zaplatil. Bolo to z toho dôvodu, lebo nechcel, aby mu bol zadržaný vodičský preukaz. V takýchto prípadoch, pokiaľ priestupca nezaplatí blokovú pokutu na mieste, tak mu je vodičský preukaz odobraný. Potom z karty vodiča zistili, že jeden VP mal vodič evidovaný ako stratu, a to bol ten, ktorý

im bol predložený. Druhý VP mal zadržaný. Zisťovali aj na OS v Trenčíne, pričom im bolo povedané, že vodič mal podaný návrh na skrátenie trestu zákazu činnosti, ale o tomto vtedy nebolo rozhodnuté, takže zákaz činnosti trvá. Pokiaľ ide o vodiča, tak tohto zreteľne videl, že viedol uvedený kamión, teda nebola žiadna pochybnosť, že by došlo k zámene osôb.

Svedok H.Q. Y. mladší na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá, že s obžalovaným šli do Žiliny s nákladom, kde tento náklad vyložili a následne šli do Martina. Bolo to niekedy v októbri tak v ranných hodinách. Šoféroval on. V miestach pod Strečnom sa im pokazilo auto, tak sa snažili ho opraviť, čo sa však nedarilo. Čo bolo pokazené nevie, do toho sa nevyzná. Nevedel sa s autom pohnúť, tak si na miesto vodiča sadol obžalovaný. Tomuto sa pohnúť s autom podarilo. Snažili sa dostať na najbližšie parkovisko, pričom ako prechádzali ďalej tak tam boli policajti. Bolo tam odstavené nejaké auto, asi malo defekt. Obžalovaný sa to snažil obísť. Dal smerovku, snažili sa prejsť z pravého pruhu do ľavého, v ktorom išlo iné auto, zrejme nezaregistrovalo smerovku, na čo ich policajti zastavili. Potom bol obžalovaný potrestaný ako vodič. Dostali pokutu 100,-Eur, ktorú zaplatili a pokračovali, zaparkovali, kde vymenili súčiastku. Potom išli do Martina na nakládku, to už vozidlo viedol on. Zdržali sa tam dlhšie ako 2-3 hodiny a potom išli z Martina smerom na východ. Obžalovanému však zazvonil telefón s tým, že mu volali policajti niečo v tom zmysle, že mal zastaviť a počkať na nich. Potom išiel obžalovaný s policajtmi a on pokračoval domov. Ešte mu volal, že na neho nemá čakať, že stráví noc na stanici. Keď ich zastavili policajti, tak obžalovaný išiel von k policajtom sám. On zostal v aute. Snažili sa poruchu opraviť, obžalovaný je vyučený automechanik. Stáli tam asi 1 hodinu pod Strečnom, preto sa auto snažili dať na bok, lebo je tam nebezpečný úsek. Autá im prešli aj trojuholník. Ako stáli, tak telefonovali s jeho otcom, ktorý poruchu riešil cez iného mechanika. To, že obžalovaný nemal VP vedel, teda aj s týmto bol braný do zamestnania. Zatiaľ kým VP mu nebude vrátený, mal chodiť s ním, nakoľko obžalovaný má väčšie skúsenosti, môže ho zaučiť. Čo sa týka vzdialenosti, ktorú prešiel, bolo to tak do 1 km max. 2 km. Pokiaľ ide o pokutu, tak bolo to tak, že potom ako sa podarilo na mieste pod Strečnom poruchu odstrániť, tak nasledovali policajtov, ktorí išli pred nimi. Išli do Vrútok k bankomatu, kde si obžalovaný vybral peniaze. Čo sa týka tej opravy, tak obžalovaný hovoril, že bolo niečo s prevodovkou, nedala sa zaradiť rýchlosť. Obž. vymieňal potom nejakú súčiastku, čo doniesol kolega J. Č..

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obž. H. I. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., keďže maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2014 zo dňa 28.2.2014, právoplatným dňa 8.4.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 14 mesiacov ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 12 mesiacov. Obžalovaný nepopieral, že skutočne viedol dňa 7.10.2014 motorové vozidlo napriek tomu, že v tom čase nemal vodičské oprávnenie, keďže uložený zákaz činnosti mu stále trval. Pred súdom však vypovedal, že vozidlo viedol len v krátkom úseku smerom na parkovisko, pretože toto malo poruchu a jeho kolega - vodič sa s vozidlom nebol schopný pohnúť. Ako vyplýva z výpovede svedka npor. L. T. ako i listinných dôkazov, dňa 7.10.2014 v čase o 9.50 hod. bolo predpísaným spôsobom zastavené nákladné motorové vozidlo zn. Volvo FH 440, ev. č. W. XXXCO spolu s návesom ev. č. W., ktoré viedol obžalovaný po ceste I/18 v smere od Žiliny do Martina medzi Strečnom a Dubnou Skalou. Vozidlo bolo zastavené z dôvodu ohrozenia iného účastníka cestnej premávky, za čo bola vodičovi uložená bloková pokuta vo výške 100,-Eur. Svedok npor. T. ďalej vypovedal, že obžalovaný pri kontrole predložil vodičský preukaz, avšak lustráciu vozidla a vodiča nebolo možné na mieste vykonať, nakoľko v mieste zastavenia nebol signál. Až po zaevidovaní pokuty do elektronického systému na dopravnom inšpektoráte bolo zistené, že menovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vydaný Okresným súdom v Trenčíne a predkladal vodičský preukaz, ktorý mal nahlásený ako stratený.

Obžalovaný sa v podstate bránil tým, že konal za okolností krajnej núdze a svojím konaním odvracal nebezpečenstvo hroziace na živote, zdraví a majetku. Uvedenú obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú a vykonštruovanú v úmysle vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevedel žiadnym vierohodným spôsobom vysvetliť, prečo o uvádzaných okolnostiach nevyповedal už pri svojom výsluchu po zadržaní a vznesení obvinenia príp. pred sudcom pre prípravné konanie. O účelovosti jeho obrany svedčí i skutočnosť, že po zastavení hliadkou PZ predkladal vodičský preukaz, ktorý mal nahlásený ako stratený. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol len toľko, že policajtom hovoril, že je na vozidle porucha, s týmto sa nedalo pohnúť a chceli ísť na parkovisko. Zápisnicu si potom neprečítal. Obžalovaný vo svojej výpovedi dňa 7.10.2014 výslovne uviedol, že dňa 6.10. išli s kolegom z práce, kde by sa chcel zamestnať, s vozidlom do Žiliny. Išiel na skúšobnú jazdu, zoznamoval sa s vozidlom, s ktorým mal začať jazdiť. Do Žiliny viedol vozidlo kolega a na druhý deň sa mal s vozidlom vrátiť on. Vypovedal tiež, že po zastavení predložil hliadke vodičský preukaz, ktorý mal nahlásený ako stratený. Podával si na Okresný súd Trenčín návrh na upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti a keď mu prišiel nejaký doklad zo súdu ohľadne zápočtu trestu pred rozsudkom, dostal sa do omylu a myslel si, že jeho žiadosti vyhovel. Pokiaľ ide o výpoveď svedka H. Y. mladšieho, tento na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným šli do Žiliny s nákladom, kde tento náklad vyložili a následne šli do Martina. Vozidlo šoféroval on. V miestach pod Strečnom sa im auto pokazilo. Nevedel sa s autom pohnúť, tak si na miesto vodiča sadol obžalovaný. Tomuto sa pohnúť s autom podarilo a snažili sa dostať na najbližšie parkovisko. Výpoveď tohto svedka súd vyhodnotil ako nevierohodnú, urobenú v úmysle pomôcť obžalovanému. Táto výpoveď je rozporná jednak s výpoveďou npor. T. ako i samotného obžalovaného. Je ťažko uveriteľné, že svedok, ktorý je zamestnaný ako vodič kamiónu, podľa vlastnej výpovede sa s vozidlom nevedel pohnúť, ani nevedel čo konkrétne bolo pokazené. Ďalej uviedol, že potom ako ich zastavili policajti, zaplatili pokutu vo výške 100,-Eur, vozidlo zaparkovali a obžalovaný vymenil súčiastku, ktorú im po telefonickom dohovore doviezol kolega Č.. Ako však vyplynulo z výpovede svedka npor. T., keďže obžalovaný nemal hotovosť na zaplatenie pokuty a nechcel, aby mu bol zadržaný vodičský preukaz, nasledovali ich s vozidlom do Vrútok, kde si potom peniaze obž. vybral z bankomatu. O týchto okolnostiach pritom obžalovaný pred súdom vôbec nehovoril, naopak, tvrdil, že pokutu na mieste zaplatil a potom vozidlo opravovali. Obdobne vypovedal i svedok H. Y.. Svedok až na otázky prokurátorky uviedol, že to malo byť tak, že poruchu opravili tam na mieste a potom nasledoval policajtov do Vrútok k bankomatu, kde si obžalovaný vybral peniaze. Obžalovaný ešte pri výsluchu v prípravnom konaní poukazoval na svoj omyl týkajúci sa doby trvania trestu zákazu činnosti, pritom svedok Y. zasa vypovedal, že mal vedomosť o tom, že obžalovaný nemá vodičský preukaz. Napriek tejto vedomosti sa svedok Y. po zastavení vozidla hliadkou PZ žiadnym spôsobom nesnažil vysvetliť prečo vozidlo viedol obžalovaný ako osoba bez vodičského oprávnenia. Ako nelogické sa tiež javí tvrdenie, že po údajnej poruche najskôr s vozidlom, ktoré bolo pojazdné stáli pri ceste podľa výpovede svedka Y. asi hodinu a až po takejto dlhej dobe sa rozhodli, že s vozidlom pôjdu na parkovisko, aby mohli odstrániť poruchu.

Podľa § 24 ods. 1, 2 Tr. zák., čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom. Nejde o krajnú núdzu, ak bolo možné nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom za daných okolností odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Z citovaného ustanovenia Tr. zák. vyplýva, že v prípade konania v krajnej núdzi musia byť splnené nasledovné podmienky - odvracanie priamo hroziaceho nebezpečenstva, ktoré hrozí záujmu chránenému Tr. zákonom; zásada subsidiarity tzn. že nebezpečenstvo za daných okolností nemožno odvrátiť inak a zásada proporcionality tzn. že spôsobený následok nesmie byť zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Podľa záveru súdu však obhajoba obžalovaného, že konal za okolností krajnej núdze bola bez pochybností vyvrátená vykonaným dokazovaním. I v prípade ak by skutočne došlo k poruche vozidla, ktoré by tvorilo prekážku cestnej premávky, nebola by naplnená zásada subsidiarity, keďže vozidlo bolo pojazdné a na mieste bol profesionálny vodič - H.Q. Y., ktorý vozidlo mohol šoférovať na najbližšie parkovisko. Tvrdenie, že tento nebol schopný s vozidlom jazdiť, napriek tomu, že toto viedol až do údajnej poruchy z Trebišova, ale obžalovaný s týmto vozidlom zasa bol schopný bez problémov jazdiť súd považuje za vykonštruované. Navyiac je potrebné poukázať na povinnosť podľa § 43 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého ten kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť a ak ju bezodkladne neodstráni, je povinný ju označiť a oznámiť to policajtom. Pokiaľ teda nedošlo k bezodkladnému odstráneniu prekážky - odstaveného vozidla s návesom na značne frekventovanom úseku cesty, bolo povinnosťou obžalovaného resp. svedka Y. túto skutočnosť nahlásiť polícii, čo zjavne

neurobili. Preukázané skutočnosti potom v žiadnom ohľade nenasvedčujú tomu, že obžalovaný viedol vozidlo za okolností, kedy boli splnené zákonné podmienky krajnej núdze.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol návrh obhajoby na vykonanie dokazovania výsluchom H. Y. staršieho, a to z dôvodu, že táto osoba nebola prítomná na mieste činu, takže sa k okolnostiam skutku nemôže priamo vyjadriť. Po výsluchu svedkov npor. L.I. T. G. H. Y. mladšieho súd výsluch navrhovaného svedka považoval za nadbytočný, keďže na podklade vykonaných dôkazov možno zistiť skutkový stav veci bez dôvodných pochybností, umožňujúci súdu spravodlivo vo veci rozhodnúť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu páchatela, súd mal preukázané, že obž. H. I. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 8 záznamov. Naposledy bol uznaný za vinného uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2014 právoplatným dňa 8.4.2014, a to za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Predtým bol uznaný za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. (trestný rozkaz OS Trebišov sp. zn. 3T 15/2007 právoplatný 20.3.2007) a trestné činy výtržnictva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (rozsudok OS Trebišov sp. zn. 1T 41/2005 právoplatný 29.4.2010), za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 2.3.2012. Rozhodnutím OS Trebišov sp. zn. 4T/111/03 mu bol ešte v roku 2004 uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 30 mesiacov. Podľa výpisu z evidenčnej karty vodiča má obž. viacero záznamov o postihnutí za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, vrátane jedného rozhodnutia ODI Trebišov o zákaze činnosti na 14 mesiacov právoplatného od 11.5.2009. V ústrednej evidencii priestupkov MV SR má evidovaný i jeden priestupok proti majetku a jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 50 ods. 1 resp. podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb., o ktorých bolo rozhodnuté v roku 2010. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný je osobou, ktorá zjavne nedodržiava a nerešpektuje právne predpisy a napriek viacerým uloženým trestom i sankciám v priestupkovom konaní nedošlo k jeho náprave. V danom prípade obžalovaný nerešpektoval ani uložený trest zákazu činnosti, ani skúšobnú dobu určenú pri podmieničnom odsúdení. Podľa záveru súdu preto na prevýchovu páchatela je nutné pôsobiť i represívne, uložením nepodmieničného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného nemožno dôvodne očakávať, že by účel trestu mohol byť naplnený iným, alternatívnym druhom trestu. Po vyhodnotení osoby páchatela ako i s prihliadnutím na okolnosti prípadu súd uložil obž. H. I. trest odňatia slobody pri strede zákonom stanovenej trestnej sadby vo výmere 10 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a dostatočný z hľadiska možnosti jeho nápravy. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Na posilnenie preventívneho i represívneho účelu trestu súd zároveň obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky. Súd ešte dodáva, že pokiaľ ide o ponúknutú záruku za nápravu páchatela zo strany H. Y. staršieho a T.-Š., Y..N..K., súd sa jej prípadným prijatím nezaoberal, vzhľadom na ukladaný druh trestu aj s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.